Meniu | Ziarul-Meridianul-nr.... | Conectare
Toate instrumentele | Editare | Conversie | Semnare electronică | Găsire text sau instrumente
Toate instrumentele
Adăugare comentarii
Scanare & OCR
Compresie PDF
Completare și semnare
Adăugare ștampilă
Utilizare certificat
Utilizare producere imprimare
Măsurare obiecte
Comparare fișiere
Adăugare materiale multime...
Utilizare acțiuni ghidate
Pregătire pentru accesibilitate
Aplicare standarde PDF
Vizualizați mai multe
Convertiți, editați și semnați electronic formulare și acorduri în format PDF
Versiune gratuită 7 zile

din deținerea
ISTORIA ÎN IMAGINI

Freud (16 ani) și mama sa, Amalia, 1872

(Foto: Wikipedia.com)

Prognoză meteo, Germania 1960

(Foto: Quora.com)

Marele dezlegător al enigmelor omenești Sigmund Freud - 85 de ani de la moarte

(Continuare din numărul trecut)

Freud a fost, de asemenea, printre primii care au recunoscut semnificația evenimentelor emoționale care apar în copilărie. Pornind de la cercetări în domeniul fiziologiei, continuând cu studii în domeniul psihoterapiei și hipnoterapiei, el a ajuns la două epocale descoperiri: ființa psihanalizei – o metodă de tratament a bolnavilor psihici prin conversație - și existența subconștientului.

Personalitatea lui Sigmund Freud a marcat în mod profund epoca în care a trăit, dar și acum, la 85 de ani de la moartea sa, nu a dispărut din interesul cercetătorilor și practicienilor. Deopotrivă adulat și criticat, Freud a revoluționat practica terapeutică, psihologia, dar și cultura, numeroși artiști aviind o filiație freudiană, amintind doar câteva nume dintre cele mai sonore: scriitorul Thomas Mann, compositorul vienez Gustav Mahler sau genialul artist modernc, Salvador Dali. A fost adulat pentru ideile sale de o parte a comunității oamenilor de știință și cultură, din Europa până în SUA și Japonia. A fost însă și contestat de către cei care considerau psihanaliza o concepție eronată.

Povestea celui care a fost deschizător de drumuri în psihanaliză începe la 6 mai 1856, într-o familie modestă de evrei austrieci, în Moravia, un orășel din Cehoslovacia de astăzi. A fost primul născut din cei opt copii ai familiei, dar mai avea și alți frați vitregi din căsătoriile precedente ale tatălui.

La vârsta de patru ani, când tatăl său, negustor de textile, întâmpină un eșec în afaceri, Freud și familia lui se stabilesc la Viena, o metropolă zgomotoasă și cosmopolită, în contrast cu pajștile și munții Moraviei, de care aceasta se va simți atașat pentru totdeauna. Viena va deveni orașul copilăriei și studenției tânărului Sigmund și tot aici va profesa ca medic, iar apoi ca psihanalist până în ultimii ani de viață, când, bolnav de cancer, va fi silit să se exileze la Londra.

Ambițios, foarte sigur pe sine, sclipitor la școală, Freud avea toate motivele să creadă că îl așteaptă o carieră remarcabilă. Cu toate că părinții nu erau înstăriți și trăiau într-un apartament mic, au visat un viitor ambițios și au făcut sacrificii urieșe pentru ca Sigmund să primească o educație bună și să învețe cât mai multe limbi străine. Așa se face că discolo de limba maternă, Freud învață greaca, latina, franceza, engleza, spaniola și italiana, alături de ebraică – el făcând parte dintr-o familie de evrei nepraticanți.

Freud a studiat medicina la Universitatea din Viena, fiind pasionat de munca de cercetare, în special de funcționarea sistemului nervos central. Dorind să câștige experiență practică începe să lucreze ca medic în secțiile de psihiatrie și dermatologie, iar seara lucra în laborator. În 1885 obține un post de docent în neuropatologie la Universitatea din Viena, după care a primit o bursă din partea statului austriac și a petrecut 19 săptămâni la Paris, într-o clinică de maladii ale sistemului nervos, ce s-au dovedit cruciale pentru cariera sa. Aici începe să studieze isteria, fapt care îi va trezi interesul pentru psihopatologie.

La câteva luni de la întoarcere, Freud s-a căsătorit cu Martha Bernays, provenită dintr-o familie evreiască de seamă, printre ai cărei strămoși se număra și Heinrich Heine. Martha a reprezentat un sprijin moral constant pe parcursul carierei tumultuoase a soțului ei. Avea să nască cinci copii, dintre care o fică, Anna Freud - care a devenit ea însăși o importantă psihanalistă.

În 1886 Freud deschide la Viena un cabinet privat de psihiatrie, specializat pe tulburări cerebrale și nervoase, care avea să rămână local unde își va primi pacienții timp de aproape o jumătate de secol. Din cauza faptului că aplica metodele învățate la Paris, s-a lovit de dificultăți din partea colegilor. Aceasta explică și faptul că, mai târziu, teoriile lui asupra nevrozelor au fost acceptate cu multă reticență.

Din acest moment biografia lui Freud este ceea a cărților sale, a eforturilor de a implanta și apăra psihanaliza. Publică lucrări în reviste de specialitate sau le prezintă în cadrul unor conferințe pe teme medicale, îi apar și primele cărți. În paralel aplică tratamente prin hipnoză pe baza sugestiei induse pacientului și descoperă beneficiile terapiei prin conversație. Mai târziu, în timpul ședințelor de psihanaliză, renunță la credința în hipnoză, preferând expunerea spontană de către pacient a amintirilor sale încă din perioada copilăriei, sub forma așa zisei „asociații libere".

Pășind mișcat de la neuropatologie, trecând prin psihiatrie, Freud ajunge să pună bazele metodei sale revoluționare care a schimbat radical viziunea medicală asupra maladiilor nevrotice, dar și modul lor de abordare. Începe să facă pași spre zona necunoscută a inconștientului în încercarea de a vindeca isteria, nevrozele sau alte boli de acest tip. Pașii i-au fost ghidați spre o descoperire greu de acceptat pentru lumea medicală rigidă a acelor vremuri, care avea impresia că poate evolua fără să fie nevoie de inovație și cercetare. El explică apariția manifestărilor nevrotice, în special a isteriei, datorită refulării unor traume emoționale, uitate în inconștient. Consideră că toate experiențele psihice sunt impresii care nu și-au găsit o descărcare adecvată, mai mult avansează ideea că sexualitatea joacă de multe ori un rol important în multe nevroze.

Bibliotecar, **Luciana Macovei**
Biblioteca Județeană „Nicolae Milescu Spătarul" Vaslui

D.V. Marin este astăzi TEZAURUL UMAN VIU *al județului (prof. dr. Luminița COZMEI, Ziua Presei Vasluiene)*

Type here to search | 12°C Mostly sunny | ROU | 09:51 03/10/2024

Meniu | Ziarul-Meridianul-nr.... | Conectare
Toate instrumentele | Editare | Conversie | Semnare electronică | Găsire text sau instrumente
Toate instrumentele
Adăugare comentarii
Scanare & OCR
Compresie PDF
Completare și semnare
Adăugare ștampilă
Utilizare certificat
Utilizare producere imprimare
Măsurare obiecte
Comparare fișiere
Adăugare materiale multime...
Utilizare acțiuni ghidate
Pregătire pentru accesibilitate
Aplicare standarde PDF
Vizualizați mai multe
Convertiți, editați și semnați electronic formulare și acorduri în format PDF
Versiune gratuită 7 zile

Simpozionul Internațional „Omagiu Presei și culturii vasluiene" - o reușită manifestare culturală de joi, 26 septembrie 2024, în Sala Mare a Consiliului Județean Vaslui, unde s-a desfășurat cea de a 14-a ediție a Simpozionului Internațional "Omagiu Presei și Culturii vasluiene".

Inițiat și continuat cu o aceeași largă deschidere culturală românească și internațională de către Prof. dr. Dumitru V. Marin, cel care este un vajnic promotor al revistei trimestriale de talie mondială "Meridianul Cultural Românesc" (MCR), răspândit pe 4 continente și în peste 40 de mari orașe ale mapamondului, în patru limbi de circulație internațională, având în cei aproape 10 ani de la fondare 1068 de colaboratori(!), și această ediție s-a bucurat de o audiență lărgită și de expuneri susținătoare a ceea ce înseamnă astăzi insolitul, uimitorul și penetrantul fenomen cultural vasluian în România și în întreaga lume. Categoric, meritul este al neobositului artizan cultural, prof. dr. Dumitru V. Marin, cel care la cei 83 de ani ai săi dă expresie vie unor trudnice și îndelungate strădanii puse în slujba afirmării Meridianului vasluian în geografia culturală a Universului.

Apreciativ și omagial, numele său a devenit renume:

Având în viață-un cultural destin
Și strădanii nerisipite-n van,
Ca rezultat: Dumitru V. Marin
E azi, Dumitru V. Meridian!

La această ediție au fost lansate mai multe volume, între care, "Editoriale și...viață", cel de al 64-lea al autorului Dumitru V.Marin, care își prezintă (insolită idee) viața de până acum, trăită și consemnată pentru viitorime în cele peste 2200 de "editoriale" pe care le-a scris.

Deloc întâmplătore remarca de la sfârșitul acestuia: „Eu sunt omul muncii mele, imposibil de egalat vreodată." și chiar dacă ea pare cumva atinsă de o oarece "exagerare", cei care-i cunosc viața și opera magistrului vasluian, Dumitru V. Marin, nu pot decât să-i confirme și să-i susțină previziunea deloc hazardată!

Mulțumim, profesore și pe mai departe, spre MCR nr. 40, care, desigur, merită o și mai lărgită lansare!

Cu prețuire, **M. Caba**

Pentru edificare, urmăriți înregistrea video. Veți putea audia și recitarea uneia dintre cele mai frumoase poezii românești, darul meu special pentru participanți!

MC

https://www.facebook.com/100015854628741/videos/831770852360193/

Marele dezlegător al enigmelor omenești Sigmund Freud - 85 de ani de la moarte

(Continuare din pag.2)

Freud a căutat să înțeleagă natura și varietatea acestor boli, relulând istoria pacienților săi. A făcut o investigație a dorințelor pacienților, a experienței lor de iubire, ură, rușine, vinovăție, frică, precum și modul în care au tratat aceste emoții puternice. Aceasta a condus la cea mai controversată parte a operei lui Freud - teoria sa despre dezvoltarea psihosexuală și complexul Oedip. Prin interpretarea viselor a ajuns la formularea conceptului de sexualitate infantilă și a complexului Oedip, care ar sta la baza legăturilor erotice inconștiente ale copilului cu părintele de sex opus.

Ponderea deosebită atribuită de Freud factorului sexual în declanșarea a numeroase psihoze umane, a determinat dezavuarea și chiar ridiculizarea lui de către societatea medicală vieneză. Aceste idei și concepte bazate pe ani de studii și cercetări, fac din doctorul Freud o persoană indezirabilă în lumea medicală a Vienei. Cade în dizgrația cercurilor medicale, iar prietenii îl părăsesc pe rând. Cea mai dureroasă lovitură o primește din partea prietenului său Josef Breuer, care deși părea că susține ideile avansate de el, îl părăsește lăsându-l singur într-o Viană ostilă.

E impresionantă rezilența lui Freud în fața ostracizării colegilor, precum și insistența lui de a-și pune întrebări pe care nimeni altcineva în acea epocă nu le mai punea. O lungă perioadă s-a aflat într-o postură de adevărat „paria" al profesiei de medic, deși numeroasele cazuri pe care le-a tratat cu succes confirmau din plin valoarea științifică și practică a teoriilor sale.

A fost nevoie de implicarea energică a școlii elvețiene de psihanaliză, prin precauții oameni de știință Carl Jung și Eugen Bleurer, care au organizat primul congres de psihologie freudiană, pentru ca părintele acestei științe - Sigmund Freud, să treacă de la nemoritatul statut de paria, la cel de mare și admirat savant al lumii. În jurul său s-a format un cerc de discipoli, care i-au preluat și dezvoltat mai departe teoriile.

Odată cu invazia Austriei de către naziști în 1938, care a adus groaza în rândul evreilor, Freud s-a refugiat la Londra, unde a petrecut ultimul an al vieții sale. Din cauza fumatului excesiv, în ultimi ani de viață s-a luptat cu o formă agresivă de cancer care i-a atacat maxilarul și esofagul. Când suferința a devenit de nesuportat, și-a înfruntat moartea cu demnitate, cerând să fie eutanasiat. I-a fost administrată o doză mărită de morfină și apostolul terapiei prin vorbire a murit în dimineața zilei de 23 septembrie 1939, fără a rosti vreun cuvânt.

Valoarea moștenirii lăsate de Freud este nemărginită. Insistând asupra fenomenelor inconștiente, a găsit un grăunte de adevăr despre natura umană. Conștient sau inconștient, orice terapeut din zilele noastre ia cu el în cabinet contribuțiile aduse de Freud. Contestată sau nu, opera lui Sigmund Freud constituie un izvor de cuvinte înlănțuite atât de bine încât au un sens științific aparte.

Bibliotecar, **Luciana Macovei**
Biblioteca Județeană „Nicolae Milescu Spătarul" Vaslui

Bibliografie: Sigmund Freud : O viață pentru timpul nostru. Peter Gay; [s.l.] : Editura Trei, 1998./Viața mea și psihanaliza. Sigmund Freud; București: Humanitas, 1996./Viața lui Sigmund Freud. Irving Stone. Partea 1, Turnul uriașilor; Partea 2, Paria. București: Litera, 2008.

Type here to search | 12°C Mostly sunny | ROU | 09:54 03/10/2024